

Alap Hírlevél Vető

2020. július 3. évfolyam 13-14. szám

Igei gondolatok

Figyelő

Önkéntesek az OSZSK-ban

Függő változó

Befejezetlen gondolat

Szociális díjak

...Mit gondolsz, e három közül ki volt a felebrátja a rablók kezébe esett embernek?” Ő így felelt: „Az, aki irgalmas volt hozzá.” Jézus erre ezt mondta neki: „Menj el, te is hasonlóképpen cselekedj.”
Lk 10: 25-37

Mi emberek néha nem szeretjük, ha kérdéseket tesznek fel nekünk. De Isten megkérdezi, hogy mi van a szívünkben. Van-e benne szeretet, irgalom az embertársam, a szomszédom, a családtagom, a testvérem iránt? Mit jelent az irgalom? Azt, hogy a bűnös nem kapja meg azt, amit megérdemelne. Miért olyan kevés az irgalmas ember? Valószínűleg azért, mert kevesen tapasztalták meg Isten irgalmasságát! Aki átéli, mit jelent egy teljesen elrontott élet minden bűnére bocsánatot kapni Istentől, a teljes tehetetlenségből, lelki mélységből mit jelent kiemelkedni úgy, hogy egy hatalmas kéz az ember hóna alá nyúl, és közben lelket is önt belé, az ő Szentlelkét adja, talpra állítja – az tud másokhoz is irgalmas lenni és ugyanezzel a szeretettel felé fordulni.

Az irgalmas samaritánus példázatában az emberek sorra elkerülik a szerencsétlenül járt embert. Tudjuk, mi lett volna ezzel az emberrel, ha senki sem törődik vele. Mi lesz a melletted levő, segítségre szoruló emberrel, ha te is otthagysz? A samaritánus meglátta és megszánta, megmozdult a szíve. Ez az irgalom, hogy nem számíthat, hogy megéri vagy sem, esetleg milyen haszna, hírneve lenne ebből a jótékonyságból, hanem cselekszik, és azt adja, amire szükség van. Az egész a látással kezdődik, és a cselekvéssel folytatódik. Jézus Krisztust pontosan ez jellemezte és jellemzi ma is. A te szívedben van-e irgalom? Bárcsak irgalmasnak találna Isten e mai napon!

Impresszum

Kiadja: Baptista Egyházi Szociális Módszertani Központ

Felelős kiadó: Serafin József

Szerkesztő: Szirtes-Tankó Tünde

Szerkesztőség címe: 1068 Budapest, Benczúr u. 31. E-mail: szirtes-tanko.tunde@baptist.hu

Fenntartjuk magunknak a rövidítés és az átszerkesztés jogát az eredeti szerzői szándék változtatlanul hagyásával.

Megjelenik kéthetente.

Feliratkozás a hírlevélre

Kelemen S. Sándor

Figyelő

A Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság tájékoztatása a 9/2000. (VIII. 4.) SZCSM- rendelet szerint minősített 2020. július 1-től érvényes választható szakmai továbbképzések jegyzékének megjelenéséről

Az Emberi Erőforrások Mnisztériuma gondozásában megjelent az “Útmutató a koronavírus terjedésének megelőzésére és a kockázatok csökkentésére a szociális alapszolgáltatásokban, valamint a család- és gyermekjóléti szolgáltatást nyújtó intézményekben”, valamint az “Útmutató a koronavírus terjedésének megelőzésére és a kockázatok csökkentésére a szociális szakosított ellátást nyújtó, a gyermekek átmeneti gondozását nyújtó, a gyermekvédelmi szakellátást biztosító intézmények és a javítóintézetek részére” elnevezésű útmutatók második, átdolgozott kiadása.

A munkavállalók egészségének védelme, az egészséges munkakörnyezet biztosítása érdekében végzett kockázatértékelés szabályairól a szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi területen

Megjelent az Esély 2020. 1. száma

Megjelent a Párbeszéd: szociális munka folyóirat 2020. 1. száma

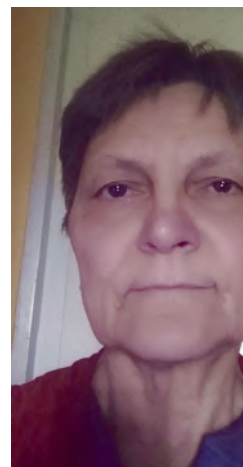
Önkéntesek az OSZSK-ban

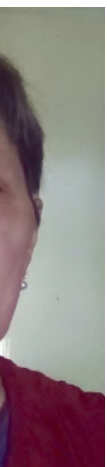
koronavírus-járvány idején (2. rész)

A Baptista Szeretetszolgálat egyik intézménye, az Országos Szociális Segítő Központ a COVID-19 veszélyhelyzet ideje alatt önkéntesek bevonásával segítette az ellátottakkal való intenzívebb kapcsolattartást. Fejér megyében a baptisták intézményi családjához tartozó seregélyesi általános iskola több pedagógusa is vállalt ilyen önkéntes telefonos szolgálatot.

A cikk első részében az intézményvezető, dr. Heidl Beáta írása révén megismerhettük a szakmai hátteret, most pedig az önkéntesek élménybeszámolóí alapján láthatjuk azt, hogy a segítő munka mennyi örömet tud adni a másik félnek, az önkéntes segítőknak is.

Két budapesti hölgy telefonszámát kaptam meg, mindketten 80 éven felüliek. Egyszerű hétköznapi dolgokról szoktunk beszélgetni, nagyon aranyosak, teljesen helyén kezelik az eseményeket. Olyan bölcsesség sugárzik belőlük, ami csodálatra méltó. Amikor felvetődött, hogy ki, miben tud segíteni, több mindent mérlegeltem. Én sem vagyok már fiatal, a férjem nálam is idősebb, elég sok időt töltök a gép előtt, hogy a harminc fős osztályommal tudjam tartani a kapcsolatot. Így azt vállaltam, amihez talán egy kicsit értek is: beszélgetni, ismerkedni emberekkel. Rádásul édesanyám is idős, tudom, hogy milyen fontos, hogy valaki folyamatosan kapcsolatban legyen másokkal, olyan apróságokról is tudjon beszélgetni, amire korábban nem volt igénye. (Bíróné Ica)

Mikor ez a rendkívüli helyzet kezdődött, már a Baptista Szeretetszolgálat megkeresése előtt megfogalmazódott bennem, hogy szívesen vállalnék önkéntes munkát a faluban, ha szükség van rá, és ezt jeleztem is iskolaigazgatóknak, Sajtos Józsefnek. Pár óra elteltével jött a kérés a szeretetszolgálattól, hogy ki tudna segíteni a rászoruló idős embereknek. Boldogan vállaltam ezt a „munkát”, ami közel áll a lelkemhez. Kiskoromtól a nagyszüleim neveltek, először Dinnyésen édesanyám szülei, később itt Seregélyesen édesapámé. Sajnos ők már nincsenek közöttünk, de egész életem során mindig nagyon közel álltak hozzám. Három egyedül élő idős ember nevét, címét és telefonszámát kaptam meg. A kapcsolatfelvételt a helyi gondozónő, Neuhauserné Magdi segítette. Kicsit izgultam az első találkozáskor, hiszen az idősek ragaszkodnak a megszokott dolgokhoz, emberekhez, nehezen fogadnak el új helyzeteket. Nagyon kellemes csalódás volt számomra, hogy mindhárman kedvesen fogadtak. Rögtön megtaláltuk a közös hangot, régi ismerősöket. Emlékeztek nagyszüleimre, édesapámra, s olyan történeteket meséltek róluk, amiket nem ismertem eddig. Bizony volt sírás-nevetés, hiszen apukámat, Varga Istvánt már lassan 26 éve elveszítettem. A segítségnyújtás bevásárlásból, gyógyszerek felíratásából és kiváltásából, valamint postai ügyintézésből áll. Ezekről tevékenységnaplót kell vezetnem, ahol pontosan fel kell tüntetni a dátumot, az elvégzett tevékenységet, az erre fordított időt. Ezeket a dokumentumokat havonta kell leadnom. A kötelező tevékenységeken kívül egyre személyesebb a kapcsolatunk, sokat beszélgetünk, mesélnek fiatal éveikről, ami nehéz körülmények között, sok munkával telt. Régi képeket, fényképalbumokat nézegetünk, sok bölcsességet és követendő példát hallok tőlük. Sokszor bizony csodálom kitartásukat, erejüket, munkabírásukat... Többször kérdezik, ha vége ennek a krízishelyzetnek, akkor is tartom-e velük a kapcsolatot, ami mára már személyessé vált. Kölcsönösen megkedveltük egymást, ezért szívesen megyek majd akkor is, ha már visszarázódunk a régi, megszokott kerékvágásba, s újra a gyerekek között lehetek. (Feketéné Varga Ildikó)

Szívesen vállaltam a telefonos beszélgetéseket, hisz tapasztalatból tudom, milyen az, ha valaki egyedül van, s ráadásul még ki sem mozdulhat. Édesanyám is sokat volt egyedül, s nehezen viselte. Őt sajnos már nem tudom meglátogatni. 90 évet élt meg. Itt, Seregélyesen is szívesen beszélgetek idősekkel, s olyankor főleg ők mesélnek, én meg szívesen hallgatom. Tudom, milyen jól esik nekik, ha valaki meghallgatja őket, ha valaki figyel rájuk. Már ezért is hálásak tudnak lenni. Én magam sem vagyok fiatal, bár nem érzem magamat idősnek, de sok olyan dolgot éltem meg, ami hasonlatos az övékéhez. Így könnyebben találunk közös pontokat. A nyugdíjas tornák alkalmával is gyakran beszélgetünk, s elevenednek fel régi emlékek, még bennem is. A három tatabányai hölgy – akiknek a nevét megkaptam – közül az egyik 90 éves, magányos, kedves néni. Egy másik hölgy 72 éves, de annyi szerencsétlenség érte már, hogy az még három embernek is sok lenne. Úgy néz ki, talán sikerült kimozdítani őt a mélypontról. Hosszasan és szívesen beszélget velem, én meg főként hallgatom. A harmadik hölgy valamivel fiatalabb, mint én, de segítségre szorul. Néha nem könnyű. (Karkóné Lukácsy Marianna)

Nem á
segítés
szolgá
elhuny
meg s
egyedü
idegen
és s
életsza
negatív
élmén
betegs
én bes
ilyenke
az é
segítse
is lehe

Miért v
a hely
is,
megny
tudtan
hogy
Nyitot
beszél
eszem
könny
egyik
nagym
lett h
hogy j
telefon
velük
tartalm
Őszint
ki – az

...llt távol tőlem az idősek, egyedülállók
...se, ezért nem éreztem kihívásnak ezt a
...latot. Édesapám 23 éves koromban
...yt, édesanyám egyedül él. Apósomat
...sem ismerhettem, tehát anyósom is
...ül van. Így ez az élethelyzet nem volt
...n előttem. Négy telefonszámot kaptam
...sokat beszélgetünk, a témáink
...erűek. A mindennapok pozitív és
...v tapasztalatai, az átélt és megélt
...nyek, a család hiánya, a magány, a
...ég, a hit a téma. De ilyenkor nem csak
...zések, sok kérdésre válaszolnom kell, s
...or én is megoszthatom az emlékeimet,
...rzéseimet. Nagyon jó érzés a
...égnyújtás ilyen módja, hiszen adni így
...t. (Kustán Lászlóné, Melinda)

...vállaltam? Azért, mert így tudok ebben
...zetben másoknak segíteni, ami nekik
...nekem is öröm, a szeretet
...vilvánulása. Három idős emberrel
...n felvenni a kapcsolatot. Mivel tudták,
...keresem őket, már várták a hívást.
...tak voltak, örültek, hogy van kivel
...getniük. Egy kedves történet jut az
...be... Szeretem az egyik magyar
...űzenei formációt, és kiderült, hogy az
...néni a zenekar egyik tagjának a
...mamája. Így kicsit személyes kötődésem
...ozzá. A második hívásnál már várta,
...jelentkezzem, és örömmel vette fel a
...nt. Úgy gondolom, hogy az idő, amit
...beszélgetéssel töltök, a járvány után is
...masan fér majd el az életemben.
...te, szeretetteljes kapcsolatok alakultak
...ismeretlenből indulva. (Bakos Ilona)

Azért vállaltam, mert azt
gondoltam, hogy így tudok
segíteni ebben a rendkívüli
helyzetben. Szívesen beszélgetek
idős emberekkel. Ettől függetlenül
is tartottam és tartom a
kapcsolatot idősekkel. E program
keretében három tatabányai
telefonos partnerem volt: egy 92
éves, egy 70 éves és egy 96 éves.
Azért a múlt idő, mert sajnos az
utóbbi nemrég elhunyt. Tudom,
hogy jól esik nekik, ha valaki
meghallgatja őket és figyel rájuk.
Előfordult olyan is hogy tanácsot
kértem tőlük és szívesen adtak is.
Az élettapasztalataikból példát
lehet meríteni. A beszélgetésekre
nem szoktam készülni, szerintem
nem is lehet. Általában 40-50
percet szoktunk beszélgetni,
majdnem mindenről. Várják a
hívásomat, ebből gondolom, hogy
szívesen beszélgetnek velem.
Talán színesebbé tudom tenni a
napjukat. Nem látom még, hogy
hová fejlődnek ezek a kapcsolatok,
ha normalizálódik a helyzet, de az
egyik úr a facebook-on is
ismerősöm lett. Bízom benne,
hogy a helyzet normalizálódása
után is számíthatunk egymásra!
(Bondor Vince)

függő Változó

Új sorozatunk személyes történetekre épít. A következő számokban olyan embereket ismerhetünk meg, akik megengedték, hogy rápillanthassunk azokra az erőfeszítésekre, amelyeket a szenvedélybeteg múltjukból visszavezető úton tesznek annak érdekében, hogy önmagukkal és környezetükkel kibékülve megszabaduljanak „szerhasználó énjüktől” és felölthessék „tiszta énjüket”. Ezek a személyek baptista fenntartású szociális intézményekben élnek, történetük láthatóvá tétele egyben köszönet azoknak a szakembereknek is, akik ebben a folyamatban segítenek és megteremtik a támogató, stabil hátteret. Az írások a személyes interjúk szerkesztett szöveggé formálásával jöttek létre, amelyben igyekeztünk minél jobban elkerülni az interjúalanyok beazonosíthatóságát.

„Ameddig élek, arra kérem a Jóistent,
hogy használjon fel mások érdekében”

2001-től kezdtem szociális területen dolgozni. Először mentálhigiénés lelkigondozóként, de voltam intézményvezető is egy integrált szociális intézményben. Elvégeztem a pasztorálpszichológiát Debrecenben, és van szociális alapismeretek vizsgám. A hobbim az olvasás és nyelveket tanulok. Szeretem a bibliát eredetiben olvasni, ógörögül, héberül. Az angol, német, román megy, most a spanyolt szeretném megtanulni. Folyamatosan pörgetem az agyam.

A vezérkorty az olyan, hogy utána, amíg le nem érsz, nem állsz meg. Innen nem tudsz kikerülni, csak ha kihúznak. Felejteni akartam, megittam, ami volt, egy idő után már nem számított, hogy minőségi legyen, a lényeg az volt, hogy hasson. Az a rettenetes, amikor kezdesz kijózanodni, és rád tör az önmarcangolás. És mi a következő lépés? Iszom egy kortyot, és az egész kezdődik előlről. És mi lett a következménye? Totál destruktív...

Laktam szenvedélybetegek lakóotthonában, onnan a Jóisten szakított ki, az egy elfekvő valójában, senkit nem érdekelt, hogy kivel mi van, ha iszik, akkor iszik. Ott folyamatosan ittam, de onnan sikerült kikerülnöm. Régebben dolgoztam hajléktalanszállón és jó pár évvel azután pedig laktam is ott. Mind a két oldalt megismertem. Szabadban csak egy éjszakát aludtam. Megtörtént, hogy egy elhagyatott házban aludtam, se víz, se villany. Volt, hogy egyedül, volt, hogy mással. Napokon keresztül ki se mozdultam, nem ettem, de az ital be volt biztosítva. Én csak az alkoholt ismerem, drogokhoz nem volt közöm és gyógyszerfüggő sem vagyok.

Volt öngyilkossági kísérletem is, érdekes módon megmaradtam. Sokáig voltam az intenzíven, hónapokig. Ez 2015-ben volt. Sok gyógyszert vettem be és ráíttam, azt mondtam, itt a vége, nincs tovább. Az volt a szerencsém, hogy nem töménytet ittam, hanem műbort.

Meg kell érni arra, hogy elfogadjuk a kinyújtott kezét. Félreteszek mindent, és megengedem azt, hogy helyettem gondolkozzanak, amíg erre szükség van. Természetesen nem a végtelenségig, mert az embernek talpra kell állni előbb-utóbb.

Engem eléggé szigorúan neveltek, és még most is a fülemben cseng, amikor azt mondták nekem, hogy rád még a budikulcsot sem lehet rábízni. Megfogadtam azt, hogy ha nekem gyerekeim lesznek, akkor másképp fogok viselkedni. Megnősültem. Van két felnőtt gyermekem. Elváltam. Mindannyiunk feje felett ott lebeg az a bizonyos Damoklész kardja. Én azt mondtam, hogy ez velem soha nem történhet meg. És ide jutottam, hogy de, igen. Elfecsérelt évek, évtizedek voltak. De van kiút.

Sokszor beleborzongok, hogy hol voltam, és ez az, ami visszatart. Ha azt hallom vagy látom, hogy valaki visszaesett, akkor fáj a szívem. Vagy ha kimegyek a piacra és az utcán látok részeg embereket, rosszul esik a látvány. Ilyenkor arra gondolok, hogy Isten nem szereti őket kevésbé, mint engem. De úgy látszik, vannak még körök. Én is futottam sok kört. A viselkedésünkért mi vagyunk a felelősek, ha azért küzdünk Istennel, mert el akarunk szakadni, akkor ő nem mondhat mást, csak, hogy menj, menj, de az utolsó pillanatig tart.

Ma is ugyanúgy elvégezném a teológiát, ahogy régen, de először szociális területen dolgoznék, és a szenvedélybetegekkel foglalkoznék a legszívesebben. Nem kell alkoholistának lenni ahhoz, hogy megértsük őket, elég az empátia is, de így jobban együtt tudok érezni velük. Így lehet igazán missziózni.

A közösség nagyon fontos, anélkül nem megy. A lakótársaimmal is próbálom a tapasztalataimat és a hitemet megosztani. Nemrégiben felhívott egy szenvedélybeteg társam, aki racionális beállítottságú, és elmondta, hogy befogadta Jézust. Ő a Kék Keresztbe jár. Van egy idős zsidó barátom is, ő rengeteget látogatott engem annak idején. Amikor senki nem látott bennem reményt, ő akkor is eljött hozzám. Ezt nem lehet visszafizetni, egy élet is kevés lenne.

Mielőtt idekerültem, az addiktológián voltam. 2018 elején jöttem ide, azóta lakom ebben a támogatott lakhatásban, és még szeretnék maradni. Azt érzem, hogy van még itt küldetésem, még tudok másoknak segíteni. Ami a jövőt illeti, Isten tudja, hogy mire van szükségünk. Ha a hajléktalanság után most itt tartok, akkor nincs miért aggódjak a jövővel kapcsolatban sem.

Egyszer mindenképpen szeretném megírni. Azért, hogy most itt vagyok, a Mindenhatóé a dicsőség, és azoknak az embereknek köszönöm, akik révén ide kerültem, és akik segítettek, és ma is segítenek. Sokan meghaltak körülöttem, sok fiatal is, én meg még mindig itt vagyok. Vigyázok magamra, sokféle vitamint szedek. Amikor ide kerültem, alig voltam 70 kiló. Azóta sikerült híznom. Szeretek főzni, és tudok is, másoknak is besegítek, vagy viszek abból, amit főztem. Ez is egy hobbim. Dolgozom, és szeretem a munkámat, most portás vagyok egy szállodában, és az a jó, hogy pozitív visszajelzéseket kapok. Számítógéppel is kell dolgozni, ettől egy kicsit félttem, de úgy néz ki, hogy megy. Ápolgatom a kapcsolataimat, személyesen és a Facebook-on is, építem a jövőt. Tudom, hogy még le kell tennem az asztalra, bizonyítanom kell, hogy a bizalmat visszaszerezem. Hiszem azt, hogy Isten vissza fogja állítani, amit leromboltam. Csak idő kell hozzá. A fiam esküvőjén én adhattam az áldást, ennek nagyon örültem. És nem fogadkozom, mert nem egyszer visszaestem. Van az a mondás, hogy csak a mai nap számít. Reggel úgy kezdem a napot, hogy elolvasok egy igeverset, este még egyszer átolvasom, és akkor megköszönöm, hogy ma is kaptam erőt. Tudom azt, hogy mikor ittam utoljára, melyik évben, melyik hónapban, melyik napon. De ezt soha nem mondom, mert csak a mai nap számít.

B
E
F
E
J
E
Z
E
T
L
E
N

G
O
N
D
O
L
T
A
T

Egerek és kövér legyek,
rágnak, keringenek,
nem bántom őket; éljenek.
Közös a hajlék,
fizetni nem kell érte,
lényeg, hogy miénk a béke.
Kint nagyot fagyott az éjjel,
de itt bent kevély legyek,
és apró egerek,
sajátos hangszerek,
kiket csöppet sem zavar,
dohányfüst és a búz,
dobkályhában morog a tűz.
Rongyos paplanom,
legalább testem nem vacog.
Fejem alatt a hátizsák,
benne könyvek és ruhák,
kicsit kemény, de megteszi,
álmaim kiszinezi.

S ha mélyen alszom,
úgy érzem, fejem
drága damasztton.
Alpaka gyapja, vagy meglehet,
hogy andoki láma friss tejet -
mely nyugtató lehet -
ily formán ad nekem,
az én imádott Istenem.

U.
Köröttem könyvek,
mögöttem gyatra évek.
De kimondom és leírom:
nevetek én a gondokon.
Istené a hatalom.
Távozz tőlem fájdalom.

**SZOLGÁLAT A
SZOLGÁLTATÁSBAN**

**SZOLGÁLAT A
TÁRSADALOMBAN**

FELHÍVÁS

Balogh Lajos

Révész Zsigmond

Beharka Pál

KIEMELKEDŐ DIAKÓNIAI TELJESÍTMÉNYEK ELISMERÉSI LEHETŐSÉGE

Javaslattevési határidő: 2020. szeptember 15.

A Magyarországi Baptista Egyház 2019-ben szociális díjakat alapított.

Azzal a kéréssel fordulunk minden baptista fenntartóhoz, intézményvezetőhöz, szociális szakemberhez, lelkipásztorhoz és gyülekezetvezetőhöz, hogy lehetőségei szerint segítse kiváló szociális szakemberek és a diakónia iránt elkötelezett baptista gyülekezeti tagok teljesítményének megismerését és elismerését. Ez a közreműködés segítheti a díjakról döntő kuratóriumi testületeket, hogy látókörükbe kerülhessenek díjazásra érdemes szakemberek.

A díjak ünnepélyes átadására 2020 novemberében kerül sor.

További részletek a www.szocialismodszerktan.hu oldalon olvashatók

